

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 61.

Vydána dne 24. listopadu 1950.

Cena Kčs 2.—.

O B S A H:

(143.—147.) **143.** Zákon o placené dovolené na zotavenou v roce 1951. — **144.** Zákon o jednorázovém mimořádném přídavku za rok 1950 k důchodům z národního pojištění a k zaopatřovacími požitkům válečných poškozených. — **145.** Zákon o upravování vysvětlivek k celnímu sazebníku. — **146.** Nařízení o přenesení správní působnosti s velitelství oblastí na velitelství okruhů. — **147.** Nařízení o státních cenách.

143.**Zákon****ze dne 25. října 1950****o placené dovolené na zotavenou v roce 1951.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část I.

Dovolená stálých zaměstnanců.

§ 1.

Nárok na dovolenou.

(1) Zaměstnanci, jehož pracovní poměr u téhož zaměstnavatele nebo v témž podniku trval nepřetržitě alespoň 11 měsíců (čekací doba), přísluší za rok 1951 (v dalším „kalendářní rok“) placená dovolená na zotavenou, jestliže v něm konal práce alespoň po 75 dnů.

(2) U zaměstnance mladšího 26 let, který v kalendářním roce úspěšně skončil návštěvu školy a po prvé vstoupil do pracovního poměru, činí čekací doba 5 měsíců. Čekací doba 5 měsíců platí i pro ženy, které, ač jsou vyňaty z pracovní povinnosti podle dekretu presidenta republiky č. 88/1945 Sb., o všeobecné pracovní povinnosti, vstoupily do pracovního poměru.

(3) Prerušeni pracovního poměru kratší 6 týdnů, k němuž došlo se souhlasem zaměstnavatele, staví, ale nepřerušuje čekací dobu, avšak jen pokud zaměstnanec v té době nebyl zaměstnán u jiného zaměstnavatele.

Délka dovolené.

§ 2.

(1) Základní výměra dovolené činí 2 kalendářní týdny v kalendářním roce.

(2) Základní výměra dovolené se prodlužuje o jeden kalendářní týden zaměstnancům

- a) mladším 18 roků,
- b) starším 50 roků, pokud se jim dovolená neprodlužuje podle písm. c) nebo odstavce 3,
- c) kteří po dosažení 18. roku věku byli v pracovním poměru u téhož zaměstnavatele nebo v témž podniku, po případě v témž oboru nebo v téže skupině povolání, déle než 5 roků.

(3) Dovolená podle odstavce 1 se prodlužuje o dva kalendářní týdny zaměstnancům, kteří po dosažení 18. roku věku byli v pracovním poměru u téhož zaměstnavatele nebo v témž podniku, po případě v témž oboru nebo v téže skupině povolání, déle než 15 roků.

(4) Zaměstnancům v hornictví, kteří pracovali v posledních 9 měsících bezprostředně předcházejících nástupu dovolené nebo její části pod zemí alespoň tři čtvrtiny pracovní doby, prodlužuje se dovolená o další kalendářní týden.

(5) Pokud délka dovolené závisí na zaměstnancově věku nebo na délce jeho pracovního poměru, rozhoduje stav ke dni 1. května kalendářního roku.

§ 3.

Do doby rozhodné pro prodloužení dovolené podle § 2 odst. 2 a 3 se započítává doba, po kterou zaměstnanec nemohl být zaměstnán, protože konal službu v československé branné moci nebo ve spojenecké armádě, a doba, po kterou nemohl být za doby nesvobody zaměstnán pro národnostní, rasový nebo politický útisk.

Omezení dovolené.

§ 4.

(1) Nemohl-li zaměstnanec v kalendářním roce konati práce po více než 75 pracovních dnů pro důležitou příčinu týkající se jeho osoby, kterou nezpůsobil úmyslně nebo hrubou nedbalostí, zejména pro nemoc, úraz nebo vojenskou službu, krátí se mu dovolená za každých dalších 25 zameškaných pracovních dnů o jednu dvanáctinu.

(2) Za každý pracovní den (směnu), který zaměstnanec zameškal bez důležité příčiny (odstavec 1), je zaměstnavatel povinen zkrátit mu dovolenou o dva dny. Zamešká-li zaměstnanec pracovní dny po vyčerpání dovolené, je zaměstnavatel povinen zkrátit mu stejným způsobem dovolenou v příštím roce. Zameškané pracovní doby, které jsou kratší než celý pracovní den, se sčítají.

(3) Zaměstnavatel odečte od dovolené poměrnou část dovolené (§ 9 odst. 5), kterou již jiný zaměstnavatel zaměstnanci za kalendářní rok poskytl nebo za niž mu poskytl peněžitou náhradu.

(4) U zaměstnanců povinných návštěvou základní odborné školy má zameškání vyučování na této škole stejné následky jako zameškání pracovní doby.

(5) Krácení podle odstavců 2 a 4 provede zaměstnavatel (§ 17 odst. 2) po slyšení zaměstnance a po projednání se závodním zastupitelstvem zaměstnanců.

§ 5.

(1) Do dovolené se započte účast na zvláštní léčebné péči podle ustanovení § 29 odst. 1 a 2 zákona o národním pojištění nebo na opatřeních preventivní péče podle ustanovení § 95 odst. 1 písm. b) a e) téhož zákona, s výjimkou případů, v nichž je zaměstnanec práce neschopen, a případů postavených jim na roveň. Ústřední národní pojišťovna, povolující zvláštní léčebnou péči, rozhodne, zda se za

městnanec po dobu této léčebné péče považuje za práce neschopna nebo zda jde o případ postavený tomu na roveň.

(2) Ministerstvo práce a sociální péče může po slyšení jednotné odborové organizace vyhláškou v úředním listě stanoviti podrobnosti k provedení odstavce 1.

§ 6.

Požitky po dobu dovolené.

(1) Zaměstnanci přísluší po dobu dovolené všechny peněžitě požitky, jako kdyby pracoval, kromě náhrady hotových výloh. Při tom se za základ výpočtu peněžitých požitků bere u zaměstnance s proměnlivými požitky průměrný týdenní výdělek za posledních 6 měsíců před nastoupením dovolené, a jde-li o zaměstnance v zemědělství a lesnictví, za posledních 12 měsíců. Ministerstvo práce a sociální péče může vyhláškou v úředním listě stanoviti, jakým způsobem se určí požitky po dobu dovolené u zaměstnanců, jimž se požitky vyplácejí v jiných než obvyklých mzdových obdobích nebo u nichž požitky nejsou jen odměnou za vykonanou práci.

(2) Po dobu dovolené přísluší zaměstnanci též veškeré naturální požitky, pokud jich může užívat. Za stravu a jiné naturální požitky s výjimkou bytu, světla a otopu, pokud těchto požitků nemůže užívat, přísluší mu náhrada v penězích. Výše této náhrady se určí podle předpisů vydaných pro účely národního pojištění.

(3) Peněžitě požitky a náhrada naturálních požitků za dobu dovolené jsou splatné v obvyklých výplatních dnech. Požádá-li však o to zaměstnanec, musí být tyto požitky vyplaceny při nastoupení dovolené. Při tom se však daň ze mzdy sráží podle obvyklých výplatních období.

§ 7.

Nastoupení dovolené.

(1) Nastoupení dovolené určuje se zřetelem na jednotný hospodářský plán zaměstnavatel po projednání se závodním zastupitelstvem zaměstnanců. Při tom přihlíží v mezích provozních potřeb závodu též k oprávněným požadavkům zaměstnanců. Dovolená ve vedlejších zaměstnání budiž podle možnosti poskytnuta zároveň s dovolenou v hlavním zaměstnání. Zaměstnavatel oznámí zaměstnanci den nastoupení dovolené zpravidla alespoň 14 dnů předem.

(2) Je-li to v zájmu plnění jednotného hospodářského plánu, může ministerstvo práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry a po slyšení jednotné odborové organizace stanoviti vyhláškou v Úředním listě, že někteří zaměstnanci jsou povinni vyčerpati část své dovolené v zinním období.

(3) Zaměstnanci lze poskytnout dovolenou nebo její část za kalendářní rok také po jeho uplynutí, požádá-li o to nebo nemohl-li ji vyčerpat z důvodů naléhavé potřeby provozu závodu nebo pro některou z příčin uvedených v § 4 odst. 1. V takových případech musí však zaměstnanec nastoupit dovolenou tak, aby skončila nejpozději 31. března příštího roku; jinak pozbývá nároku na dovolenou bez újmy případného nároku na peněžitou náhradu za nevyčerpanou dovolenou (§ 11).

§ 8.

Hromadná závodní dovolená.

(1) Hromadná závodní dovolená je přípustná jen, je-li z provozních důvodů nutná a slučitelná s obecným zájmem, zejména neohrozí-li ani neztíží-li se tím plnění jednotného hospodářského plánu. Hromadná závodní dovolená nesmí trvati déle než 14 dnů.

(2) Uděli-li se v závodě hromadná závodní dovolená, mají zaměstnanci, kterým v době této dovolené nepřísluší buď vůbec nárok na dovolenou nebo kterým přísluší nárok na dovolenou kratší, než je hromadná závodní dovolená, po celou dobu jejího trvání nárok na všechny požitky podle ustanovení § 6, i když nemohou býti po dobu hromadné závodní dovolené přiměřeně zaměstnáni. Nabudou-li tito zaměstnanci dodatečně v kalendářním roce nároku na dovolenou nebo nároku na delší dovolenou, započte se jim do ní doba hromadné závodní dovolené, po kterou byli placeni a nepracovali. Jinak jsou tito zaměstnanci povinni konati na zaměstnavatelův příkaz bezplatně náhradní práce po dobu, rovnající se pracovní době, za kterou dostali požitky podle ustanovení první věty v době hromadné závodní dovolené.

§ 9.

Vliv skončení pracovního poměru na dovolenou.

(1) Byl-li pracovní poměr před nastoupením dovolené předčasně zrušen zaměstnancem bez důležitého důvodu nebo zaměstnavatelem z důležitého důvodu zaviněného zaměstnancem, ztrácí zaměstnanec nárok na dovolenou.

(2) Byl-li pracovní poměr po vyčerpání dovolené — avšak před uplynutím kalendářního roku — předčasně zrušen zaměstnancem bez důležitého důvodu nebo zaměstnavatelem z důležitého důvodu zaviněného zaměstnancem, je zaměstnavatel povinen od zaměstnance požadovati peněžitou náhradu za dovolenou, po případě za její část, kterou před zrušením pracovního poměru vyčerpal. Zaměstnavatel je oprávněn sraziti si příslušnou částku při poslední výplatě zaměstnancových požitků.

(3) V ostatních případech skončení pracovního poměru před nastoupením dovolené přísluší zaměstnanci její poměrná část, jsou-li u něho splněny podmínky pro vznik nároku na ni; při tom platí ustanovení o omezení dovolené.

(4) Za dny, které zaměstnanec zameškal bez důležité příčiny (§ 4 odst. 2 až 4) po vyčerpání dovolené v kalendářním roce — avšak před skončením pracovního poměru —, je zaměstnavatel povinen požadovati od zaměstnance dvojnásobek peněžitých požitků připadajících na 1 den poskytnuté dovolené. Ustanovení odstavce 2 poslední věty platí obdobně.

(5) V ostatních případech skončení pracovního poměru po vyčerpání dovolené — avšak před uplynutím kalendářního roku — je zaměstnavatel oprávněn od zaměstnance požadovati peněžitou náhradu za poměrnou část dovolené, připadající na zbývající část roku, pokud nejde o případy uvedené v § 12 odst. 1. Ustanovení odstavce 2 poslední věty platí obdobně.

(6) Poměrná část dovolené se určí tak, že se poskytne za každý měsíc trvání pracovního poměru v kalendářním roce jedna dvanáctina dovolené.

§ 10.

Zaměstnanci zemědělských a lesních, kteří nekonají nepřetržitě práci.

Zaměstnancům zemědělským a lesním, kteří za trvání pracovního poměru nekonají práci nepřetržitě, přísluší dovolená podle ustanovení § 2, jestliže v kalendářním roce pracovali u téhož zaměstnavatele nebo v témž podniku více než 150 dnů; jinak jim přísluší poměrná část dovolené ve výměře jedné dvanáctiny za každých 25 dnů konané práce. Doba rozhodná pro prodloužení dovolené podle § 2 se zjistí součtem kalendářních let, ve kterých zaměstnanec pracoval aspoň 150 dnů.

§ 11.

Peněžité náhrada
za nevyčerpanou dovolenou.

(1) Poskytování peněžité náhrady za nevyčerpanou dovolenou je kromě případů uvedených v odstavci 2 nebo 3 nepřipustné.

(2) Nemohl-li zaměstnanec vyčerpat dovolenou nebo její část do 31. března příštího roku z příčin uvedených v § 4 odst. 1 nebo z příkazu zaměstnavatele odůvodněného naléhavou potřebou provozu, má nárok na peněžitou náhradu za dovolenou nebo její nevyčerpanou část.

(3) Peněžité náhrada za nevyčerpanou dovolenou nebo její část přísluší zaměstnanci též, nemohl-li ji vyčerpat pro skončení pracovního poměru.

(4) Peněžité náhrada za dovolenou se rovná peněžítým požitkům odpovídajícím době dovolené, kromě náhrady hotových výloh a odměny za práci přes čas, a peněžité náhradě za naturální požitky (§ 6 odst. 1 a 2).

(5) Peněžité náhrada za dovolenou se nezapočítává do vyměřovacího základu podle předpisů o národním pojištění a je osvobozena od daně ze mzdy.

§ 12.

Dovolená v některých případech změny zaměstnání, při přidělení k výkonu naléhavých prací a při účasti na pracovních brigádách.

(1) Při změně zaměstnání se započte v novém zaměstnání do doby rozhodné pro vznik nároku na dovolenou (§ 1) trvání všech předchozích pracovních poměrů a do doby rozhodné pro prodloužení dovolené (§ 2) trvání všech předchozích pracovních poměrů po dokončení 18. roku věku

a) zaměstnancům, kteří změnili zaměstnání z důvodu obecného zájmu nebo v důsledku reorganizace podniku nebo na doporučení úředního lékaře,

b) zaměstnancům, s nimiž byl pracovní poměr po 1. lednu 1947 bez jejich zavinění rozvázán podle předpisů o hospodárném zaměstnávání pracujících, o uvolnění postaratelných zaměstnanců nebo o návratu

odborně vyškolených zaměstnanců do jejich povolání,

c) zaměstnancům, kteří po 1. lednu 1947 dobrovolně přešli z nevýrobního zaměstnání do zaměstnání výrobního nebo ze zaměstnání výrobního do jiného výrobního zaměstnání důležitějšího pro splnění jednotného hospodářského plánu, pokud je za takové prohlásí ministerstvo práce a sociální péče vyhláškou v úředním listě,

d) zaměstnaným manželům zaměstnanců uvedených pod písm. a) až c), pokud sledujíce manžela do místa jeho nového zaměstnání vstoupí po rozvázání dosavadního pracovního poměru do nového zaměstnání.

(2) Zaměstnanci uvedení v odstavci 1 mají vůči svému dosavadnímu zaměstnavateli nárok na poměrnou část dovolené, jestliže byli v kalendářním roce zaměstnání u téhož zaměstnavatele nebo v témž podniku alespoň 2 měsíce a jestliže neměli v tomto roce plnou dovolenou. Zaměstnanci přísluší poměrná část dovolené, i když mu podle ustanovení § 1 nevznikl nárok na dovolenou.

(3) Neměl-li zaměstnanec, na něhož se vztahuje odstavec 1, v kalendářním roce v dosavadním pracovním poměru plnou dovolenou nebo měl-li dovolenou kratší než mu přísluší v novém pracovním poměru, má vůči novému zaměstnavateli nárok na poměrnou část dovolené.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 platí obdobně pro dovolenou zaměstnanců přidělených podle příslušných předpisů k výkonu naléhavých prací a pro účastníky pracovních brigád, pokud trvají déle než 2 měsíce.

Část II.

Dovolená jiných zaměstnanců.

§ 13.

Zaměstnanci při pracích sezonních nebo kampaňových.

(1) Zaměstnancům přijatým na práce sezonní nebo kampaňové přísluší při skončení pracovního poměru místo dovolené za každých 25 dnů konané práce peněžité náhrada ve výši jedné dvanáctiny požitků, které by jim příslušely po dobu dovolené stanovené podle § 2, kdyby u nich byly splněny podmínky pro vznik nároku na dovolenou (§ 1).

(2) Peněžitá náhrada podle odstavce 1 se nezapočítává do vyměřovacího základu podle předpisů o národním pojištění.

§ 14.

Zaměstnanci ve stavebnictví.

Pro dovolenou zaměstnanců ve stavebnictví a v oborech se stavebnictvím souvisejících platí ustanovení části I tohoto zákona. Vláda však může nařízením stanoviti pro některé skupiny těchto zaměstnanců odchylnou úpravu poskytování dovolené. Podrobnosti upraví ministerstvo práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a po slyšení jednotné odborové organizace vyhláškou v úředním listě.

Část III.

Dovolená domácích dělníků.

§ 15.

(1) Domáckým dělníkům a domáckým živnostníkům, kteří nezaměstnávají cizí pracovní síly, přísluší místo dovolené peněžitá náhrada, a to

za dovolenou 2 kalendářních týdnů 4%,

za dovolenou 3 kalendářních týdnů 6%,

za dovolenou 4 kalendářních týdnů 8%

pracovní odměny dosažené v kalendářním roce. Pro určení délky dovolené platí obdobně ustanovení §§ 2 a 3. Náhrada nepřisluší, skončilo-li zaměstnání z viny domáckého dělníka nebo domáckého živnostníka. Peněžitá náhrada je splatná dne 31. prosince nebo při skončení zaměstnání; na žádost domáckého dělníka nebo domáckého živnostníka se však na ni poskytne záloha odpovídající dosažené pracovní odměně.

(2) Pracovní odměnou podle odstavce 1 se rozumí hrubá odměna bez příplatků za hotový vydání.

(3) Podnikatelé domácké práce jsou povinni nahraditi zprostředkovatelům domácké práce částky, které tito vyplatí domáckým dělníkům nebo domáckým živnostníkům podle ustanovení odstavce 1.

(4) Peněžitá náhrada podle odstavce 1 se nezapočítává do vyměřovacího základu podle předpisů o národním pojištění.

Část IV.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 16.

(1) Ustanovení tohoto zákona o zaměstnancích a pracovním poměru platí obdobně o učních a učebním poměru.

(2) Délka dovolené hornických učňů činí 4 kalendářní týdny v roce; pro tyto učně neplatí ustanovení § 2.

§ 17.

(1) Ujednání odporující tomuto zákonu nebo předpisům vydaným podle něho jsou neplatná, a to i když byla uzavřena před jeho účinností.

(2) Placená dovolená na zotavenou smí býti poskytována jen, jsou-li splněny předpoklady stanovené tímto zákonem, a nesmí přesahovati výměru vyplývající z jeho ustanovení. Za splnění ustanovení věty první jsou zaměstnavatelé osobně odpovědní.

§ 18.

(1) Tento zákon se nevztahuje na úpravu placené dovolené na zotavenou vojenských osob z povolání.

(2) Dovolenou příslušníků Sboru národní bezpečnosti upraví ministerstvo národní bezpečnosti, dovolenou příslušníků Sboru vězeňské stráže ministerstvo spravedlnosti, a to v dohodě s ministerstvem práce a sociální péče.

§ 19.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951; provedou jej ministři práce a sociální péče, národní bezpečnosti a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kopřiva v. r.

Dr. Rais v. r.

Erban v. r.

144.

Zákon

ze dne 25. října 1950

o jednorázovém mimořádném přídatku za rok 1950 k důchodům z národního pojištění a k zaopatřovacím požitkům válečných poškozenců.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) K důchodům z národního pojištění, na něž má oprávněný nárok v prosinci 1950, se poskytne z prostředků tohoto pojištění jednorázový mimořádný přídatek, a to:

1. k důchodům invalidnímu a starobnímu, k důchodu úrazovému, je-li výdělečná schopnost snížena úrazem alespoň o 50%, k důchodu manželky, nežije-li ve společné domácnosti s manželem, dále k důchodům vdovy, vdovce a družky, jakož i k důchodu sociálnímu — s výjimkou sociálního důchodu sirotků — v částce 500 Kčs;
2. k důchodům sirotků, rodičů a jiných pozůstalých a k sociálnímu důchodu sirotků v částce . . . 300 Kčs;
3. k výchovnému v částce . . . 150 Kčs.

(2) Je-li důchod zvýšen pro bezmocnost, zvyšuje se jednorázový mimořádný přídatek o polovinu.

§ 2.

K zaopatřovacím požitkům podle zákona č. 164/1946 Sb., o péči o vojenské a válečné poškozence a oběti války a fašistické persekuce, na něž má oprávněný nárok v prosinci 1950, se poskytne jednorázový přídatek, a to:

1. k zaopatřovacím požitkům invalidy, jemuž byl přiznán ošetřovací nebo slepecký příspěvek, v částce 750 Kčs;
2. k zaopatřovacím požitkům jiného invalidy, jehož výdělečná schopnost je podle uvedeného zákona snížena alespoň o 45%, jakož i k zaopatřovacím požitkům vdovy, vdovce a družky v částce 500 Kčs;

3. k zaopatřovacím požitkům sirotků, rodičů a jiných pozůstalých v částce 300 Kčs;
4. k příplatku na každé dítě v částce 150 Kčs.

§ 3.

(1) Jednorázový mimořádný přídatek ne náleží

1. osobám, kterým se vyplácejí důchody (zaopatřovací požitky) do ciziny;
2. důchodcům (válečným poškozencům), jejichž čistý důchod z národního pojištění (zaopatřovací požitky) spolu se zvýšením z pensijního nadlepení jakékoliv povahy přesahuje částku 7.000 Kčs měsíčně;
3. osobám, které mají jako zaměstnanci (učni) nárok na vánoční příspěvek za rok 1950; to platí též pro zaměstnané důchodce (válečné poškozence), jimž tento příspěvek ne náleží proto, že jejich čistá mzda (plat) přesahuje částku 7.000 Kčs měsíčně nebo že bez závažného důvodu zameškali práci.

(2) Při souběhu důchodu podle zákona o národním pojištění se zaopatřovacími požitky podle zákona č. 164/1946 Sb. náleží vždy jen přídatek k důchodu z národního pojištění. Sbíhá-li se několik důchodů z národního pojištění, náleží jen přídatek nejvyšší; to platí obdobně i při souběhu několika zaopatřovacích požitků podle zákona č. 164/1946 Sb.

§ 4.

Přídatky podle tohoto zákona jsou osvobozeny od daně ze mzdy.

§ 5.

Přídatky neprávem přijaté může jejich plátce odečísti od jiných dávek, na něž má příjemce vůči němu nárok.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1950; provede jej ministr práce a sociální péče.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Erban v. r.

145.

Zákon**ze dne 25. října 1950**

o upravování vysvětlivek k celnímu sazebníku.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ministr financí může v dohodě se zúčastněnými členy vlády upravovat nařízením vysvětlivky k celnímu sazebníku vydané podle § 6 odst. 2 celního zákona č. 114/1927 Sb.

§ 2.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

146.

Vládní nařízení**ze dne 31. října 1950**

o přenesení správní působnosti s velitelství oblastí na velitelství okruhů.

Vláda republiky Československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 1 ústavního zákona č. 47/1950 Sb., o úpravách v organizační veřejné správě:

§ 1.

Správní působnost, kterou podle příslušných předpisů vykonávala velitelství oblastí, přechází na velitelství okruhů.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 15. října 1950; provede je ministr národní obrany.

Gottwald v. r.

Zápotocký v. r.

arm. gen. Dr. Čepička v. r.

147.

Vládní nařízení**ze dne 24. října 1950**

o státních cenách.

Vláda republiky Československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 7 zákona č. 247/1949 Sb., o vyznamenáních a čestných uznáních:

§ 1.

Státní ceny se udělují jako projev uznání lidově demokratického státu za vynikající tvůrčí výkony, které obohatily lidské poznání, vytvořily umělecké hodnoty nebo jinak přispěly k socialistické výstavbě naší vlasti.

§ 2.

Státní ceny mohou býti uděleny jednotlivým osobám nebo kolektivům v těchto skupinách:

v první skupině za díla, výkony nebo objevy z oborů věd společenských, přírodních, matematických, lékařských a technických.

v druhé skupině za vynikající vynálezy a zdokonalení method výrobních procesů.

v třetí skupině za díla nebo výkony z oborů písemnictví, výtvarnictví, divadla, hudby, umělecké a dokumentární kinematografie a užité grafiky.

§ 3.

(1) Státní ceny mají v první a druhé skupině tři stupně, ve třetí skupině dva stupně.

(2) Vyznamenaným přísluší čestný titul „laureát státní ceny za rok...“.

(3) Vyznamenání dostanou zároveň se státní cenou listinu o tom, že jim státní cena byla udělena (diplom).

(4) Laureáti mají právo nosit rudou stužku, lemovanou bílým a modrým proužkem, s vavřínovou snítkou.

(5) Se státními cenami jsou spojeny odměny, které činí

v první skupině u stupně prvního 200.000 Kčs, u stupně druhého 100.000 Kčs, u stupně třetího 50.000 Kčs,

v druhé skupině u stupně prvního 150.000 Kčs, u stupně druhého 100.000 Kčs, u stupně třetího 50.000 Kčs,

v třetí skupině u stupně prvního 100.000 Kčs,
u stupně druhého 50.000 Kčs.

(6) Odměny nejsou podrobeny daním ani poplatkům.

§ 4.

Státní ceny uděluje prezident republiky na návrh vlády každoročně ke dni 9. května za období předešlého kalendářního roku.

§ 5.

(1) Při úřadu předsednictva vlády se zřizuje komise pro státní ceny, složená z vynikajících představitelů vědy, umění a ostatních oborů tvůrčích činností.

(2) Komise posuzuje návrhy na udělení státních cen, které jí došly od veřejných institucí, organizací nebo jednotlivců, a podává své posudky předsedovi vlády.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.,
též za náměstka předsedy
vlády a ministra zahrani-
ních věcí Širokého

Dr. Ševčík v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Dolanský v. r.

arm. gen. Dr. Čepička v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Kopřiva v. r.

Kabeš v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Rais v. r.

Kopecský v. r.

Kliment v. r.

Duriš v. r.

Krajčír v. r.

Peár v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Dr. Šrobár v. r.